

Let's Supper, Mr. Iolas | Resurrection RE

Villa Iolas | 12 - 19 July 2019

RAIL
Pucc..

Let's Supper, Mr. Iolas | Resurrection RE

Ομαδική εικαστική έκθεση στον Κήπο της Βίλας Ιόλα
σε συνεργασία με τον Δήμο Αγ. Παρασκευής

Βίλα Ιόλα, Δημοκρατίας 6, Αγ. Παρασκευή
Διάρκεια: 12 - 19 Ιουλίου 2019
Ώρες λειτουργίας: 20.00 - 23.00 μ.μ.

Επιμέλεια-Συντονισμός: Νάιρα Στεργίου, Εριφύλη Βενέρη

Ο Αλέξανδρος Ιόλας υποδέχεται τον Andy Warhol για ένα Μυστικό Δείπνο στη διάσημη βίλα του στην Αγία Παρασκευή. Η σχέση των δύο ανδρών είναι κεντρικής σημασίας ως προς τη θεματική της έκθεσης. Ο Ιόλας παρήγγειλε στον Warhol τη σειρά έργων Last Supper και λίγο μετά την υλοποίηση και παρουσίασή της το 1987 πέθαναν και οι δύο με λίγους μήνες διαφορά.

Εννοιακό πυρήνα του Let's Supper, Mr. Iolas | Resurrection Re αποτελεί το μαρμάρινο τραπέζι της βανδαλισμένης Βίλας Ιόλα ως κατάλοιπο περασμένων μεγαλείων, ως αινιγματικός τόπος συσσωρευμένων αφηγήσεων. Μέσω της αδιάλειπτης προβολής ενός από τα έργα της σειράς πάνω στην επιφάνεια του τραπεζιού θα λαμβάνει χώρα, ή αλλιώς θα επαν-επιτελείται, η σκηνή του Μυστικού Δείπνου καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης.

Σε συμβολική αναλογία, δώδεκα εικαστικοί "συνδαιτυμόνες", δώδεκα δηλαδή καλλιτεχνικές προσεγγίσεις, προσκαλούνται στην εκθεσιακή αυτή εκδήλωση για να τη συνθέσουν. Τα εικαστικά έργα θα ενταχθούν στην έκταση του Κήπου καθώς και στο κτιριακό κέλυφος της Βίλας. Η επισκεψιμότητα για το κοινό θα επιτρέπεται μετά τη δύση του ηλίου, όταν οι πύλες ανοίξουν και το Δείπνο είναι έτοιμο.

An art show in the Garden of Villa Iolas
in collaboration with the Municipality of Agia Paraskevi

Villa Iolas, 6, Dimokratias Street, Agia Paraskevi
Duration: 12 – 19 July 2019
Visiting hours: 20.00-23.00 p.m.

Curated and coordinated by Naira Stergiou, Eriphyli Veneri

Alexandros Iolas welcomes Andy Warhol for a Last Supper in his fabled Villa in Agia Paraskevi. The relationship between the two men is central to the concept of the show. Iolas assigned Warhol the Last Supper series; after its production and exhibition in 1987 they both died a few months apart. The marble table of the vandalized Villa Iolas becomes the core of Let's Supper, Mr. Iolas | Resurrection RE as a remnant of the Villa's glorious days, as an enigmatic locus of accumulated narratives. With the uninterrupted projection of one of the works of the series on the surface of the table the scene of the Last Supper will be taking place, or better, will be re-enacted, throughout the exhibition. Twelve artists—"banqueters", twelve artistic approaches, are symbolically invited to the event to compose it. The works will be installed in the Garden of the Villa as well as on the building's shell. The gates will open to the public daily when the sun sets and the Dinner is served.

Ο Μυστικός Δείπνος

Παρέμβαση επάνω στο μαρμάρινο τραπέζι της Σάλας των Δείπνων της Βίλας Ιόλα - Λεπτομέρεια από τη σειρά του Andy Warhol The Last Supper (1986), 130 x 300 εκ., 2019

The Last Supper

Intervention on the marble table of the Dining Room of the Villa Iolas - Detail from Andy Warhol's series The Last Supper (1986), 130 x 300 cm, 2019

Τα εκθέματα ο Μυστικός Δείπνος, The Figment Project και Η Βίλα Φάντασμα του Μιχάλη Ασλάνη στη Μύκονο αποτελούν επιμελητικές προσθήκες σε συνομιλία με τα εικαστικά έργα.

The exhibits The Last Supper, The Figment Project and The Ghost-Villa of Michalis Aslanis in Mykonos are curatorial additions in dialogue with the artworks.

The Figment Project

Το 2013, η EarthCam σε συνεργασία με το Andy Warhol Museum τίμησαν τα 85α γενέθλια του Andy Warhol, εγκαινιάζοντας μια ζωντανή μετάδοση του τάφου του. Η μετάδοση είναι προσβάσιμη 24 ώρες/ επτά ημέρες την εβδομάδα σε όλο τον κόσμο. Το συνεργατικό πρότζεκτ ονομάζεται Figment, σύμφωνα με τη δήλωση του καλλιτέχνη ότι θα ήθελε το μνήμα του να παραμείνει κενό, χωρίς επίγραμμα ή όνομα, ή ακόμα καλύτερα, θα ήθελε να αναγράφει “figment” (θα το μεταφράζαμε στα ελληνικά ως “πλάσμα της φαντασίας”).

Κατά την παιδική του ηλικία, ο Warhol και η βαθιά θρησκευόμενη οικογένειά του ήταν μέλη του σώματος της Καθολικής Εκκλησίας και παρευρίκονταν στις εβδομαδιαίες λειτουργίες. Η κηδεία του έλαβε χώρα στις 27 Φεβρουαρίου του 1987. Είναι θαμμένος δίπλα στους γονείς του Julia και Andrej Warhola στο Βυζαντινό Καθολικό Κοιμητήριο Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή στην γενέτειρά πόλη του Πίτσμπουργκ (Πενσυλβάνια, Η.Π.Α.).

The Figment Project

In 2013, EarthCam in collaboration with The Andy Warhol Museum commemorated Andy Warhol's 85th birthday by launching a live video feed of his grave. The stream is viewable 24 hours/ seven days a week worldwide. The collaborative project is titled Figment, after the artist's statement that we would like his tombstone to remain blank, without an epitaph or name, or even better, he would want to say “figment” on it.

During his childhood, Warhol and his deeply religious family were members of the Catholic Church and attended weekly liturgies. His funeral took place on February 27, 1987. He is buried alongside his parents, Julia and Andrej Warhola, at St. John the Baptist Byzantine Catholic Cemetery in his hometown Pittsburgh, Pennsylvania (U.S.).

Η Βίλα Φάντασμα του Μιχάλη Ασλάνη στη Μύκονο

Αύγουστος 2013. Ο σχεδιαστής μόδας Μιχάλης Ασλάνης βρίσκεται νεκρός στο διαμέρισμά του στο Κολωνάκι από υπερβολική δόση υπνωτικών χαπιών. Έχει προηγηθεί η οικονομική καταστροφή και ο διασυρμός του. Η πολυτελής του βίλα στα Κανάλια της Μυκόνου, το αγαπημένο του καταφύγιο, γνωστό για την ιδιαίτερη διακόσμηση, τα ακριβά έπιπλα, τη συλλογή έργων Τέχνης, και τα περιζήτητα πάρτυ, έχει περιέλθει πλέον στα χέρια του κράτους. Αφημένη στο έλεος του χρόνου και των καιρικών συνθηκών, η σημερινή εικόνα της είναι αυτή της σκουριάς, της εγκατάλειψης, της ερήμωσης. Μια βίλα-φάντασμα. Επιτόπια δημοσιογραφικά πλάνα της Mykonos TV από το 2018 (διάρκεια: 1'43").

The Ghost-Villa of Michalis Aslanis in Mykonos

August 2013. Fashion designer Michalis Aslanis is found dead in his apartment in Kolonaki from an overdose of sleeping pills, an aftermath of his economic disaster and disgrace. The luxurious villa in Mykonos, his place of relaxation, known for its elegant decoration, expensive furniture, artwork, and famed parties, is nowadays property of the state. Left to the mercy of time and weather conditions, the present image of the house is that of rust, abandonment and ravage. A Ghost-Villa. Footage by Mykonos TV from 2018 (duration: 1'43").

Πάνος Αμελίδης Ο Ήχος της Βρώσης

ηχητική εγκατάσταση, 6 x 6 μ., 2019

Το "τρώγειν" και η συνεστίαση φέρουν πολλές σημασίες. Όταν άνθρωποι συγκεντρωμένοι μοιράζονται φαγητό και συνομιλούν, υποδηλώνονται ή φανερώνονται εκτός από την απλή διαδικασία θρέψης πολλαπλά είδη σχέσεων. Η τελετουργία της συνεστίασης δημιουργεί και είναι μνήμη. Η εγκατάσταση επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει αναφορικά με τους ήχους και το ηχοτοπίο που συμβάλλουν στη δημιουργία της μνήμης αυτής. Επιτρέπει στον ακροατή να σταθεί, να απομονωθεί από το κινητό του και τα κοινωνικά δίκτυα και να αφουγκραστεί τους ήχους που ο ίδιος παράγει και ακούει όταν τρώει, βυθισμένος σε ένα "λούσιμο" από ήχους βρώσης.

Panos Amelides The Sound of Eating

sound installation, 6 x 6 m, 2019

Eating has many meanings and the process of gathering to eat together may suggest and reveal different types of relationships, surpassing the simple activity of nourishment. The act of gathering together creates memory, is memory. The installation seeks to trigger this memory related to commensal eating. To allow the listeners to distance themselves from their mobile phone and listen to the sounds they produce and hear while eating. In other words, to sink in a sonic "shower" of chewing sounds.

Ο Πάνος Αμελίδης είναι συνθέτης, sound artist, μουσικοτεχνολόγος και Λέκτορας Μουσικής και Ηχητικής Τεχνολογίας του Τμήματος Δημιουργικής Τεχνολογίας του Πανεπιστημίου Bournemouth στην Αγγλία. Τα έργα του αποτελούν προσπάθεια ανάκλησης και επανεφεύρεσης της μνήμης μέσω μιας ενιαίας μορφοποίησης μετασχηματισμένων ήχων και ηχογραφημένων ηχοτοπίων.

Panos Amelides is a composer, sound artist, music technologist and a Lecturer in Music and Audio Technology at the Department of Creative Technology, Bournemouth University, UK. His practice attempts to facilitate reinvention of a sense of experience and memory for listeners by integrating transformed sounds and soundscape recordings into a mixed form.

PS-15

Βασίλης Βλασταράς

Καυτό Καλοκαίρι – Κάνετε Έρωτα... και Όχι Πόλεμο

βίντεο – εγκατάσταση, μεταβλητές διαστάσεις*, 2019

Καλοκαίρι 1987:

Θάνατος Αλέξανδρου Ιόλα, 8 Ιουνίου 1987

Τελικός Eurobasket Ελλάδα – Ρωσία, 14 Ιουνίου 1987

Φονικός καύσωνας, Αθήνα τέλος Ιουλίου 1987

Επίσκεψη στην Αθήνα της Ilona Staller (Τσιτσιολίνα), 1 Αυγούστου 1987

*περιέχει σκηνές από:

Τσιτσιολίνα – Καυτό Καλοκαίρι 1987, σκηνοθεσία Παύλος Μιχαήλ, Γκρέκα Φίλμ

ERT, EUROBASKET '87 FINAL_ USSR-HELLAS,

Ελληνικές διαφημίσεις 1987

Vassilis Vlastaras

Hot Summer – Make Love... Not War

video – installation, variable dimensions*, 2019

Summer 1987:

Alexandros Iola's death, June 8, 1987

Eurobasket Final Greece - USSR June 14, 1987

Deadly heatwave, end of July, Athens, 1987

Ilona Staller (Cicciolina) visits Athens, August 1, 1987

*containing scenes from:

Cicciolina – Hot Summer 1987, directed by Pavlos Michail, Greka Film

ERT, EUROBASKET '87 FINAL_ USSR-HELLAS,

Greek ads 1987

Ο Βασίλης Βλασταράς είναι εικαστικός και Αναπληρωτής Καθηγητής στην ΑΣΚΤ. Η δημιουργία αρχείων και ντοκιμαντέρ, η οικειοποίηση μηχανισμών δημοσιότητας και η διαδικτυακή δραστηριότητα, είναι μερικές από τις χαρακτηριστικές μορφές της καλλιτεχνικής του πρακτικής. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας PLATFORMES. Είναι επιστημονικός υπεύθυνος και επιμελητής του Utopia Project της ΑΣΚΤ στο Ρέθυμνο Κρήτης και καλλιτεχνικός διευθυντής του διεθνούς φεστιβάλ παραστατικών τεχνών ASFA BBQ.

Vassilis Vlastaras is a visual artist and Associate Professor at the Athens School of Fine Arts. Known for his large-scale site-specific installations and experimentations with various media, he examines the relationship between artwork and urban space, the notion of the ephemeral, and the interrelation between spatial movement, material and sound. He has been a founding member of the PLATFORMS art collective. He is the main coordinator of ASFA's Utopia Project in Rethymno of Crete, and artistic director of the ASFA BBQ international art meeting.

Campus Novel

Στέψη

εγκατάσταση, διαστάσεις μεταβλητές, 2019

Site-specific παρέμβαση στο κτιριακό κέλυφος της βίλας με αφορμή την αμφίσημη σημειολογία συγκεκριμένων διακοσμητικών στοιχείων που εντοπίστηκαν στο χώρο και τέθηκαν σε επεξεργασία.

Campus Novel

Coronation

installation, dimensions variable, 2019

Site-specific intervention on the Villa's building shell. Inspired by the ambiguous semiology of decorative elements detected on site; these elements were submitted to re-processing.

Η ομάδα Campus Novel δημιουργήθηκε το Νοέμβριο του 2011. Πρόκειται για ένα αυτοδιαχειριζόμενο εικαστικό σχήμα που διερευνά την αρχαιολογία του σύγχρονου ως αναστοχαστική πρακτική απόδοσης νοήματος. Οι Campus Novel ενσωματώνουν στις δράσεις τους νήματα σκέψεων από διαφορετικά γνωστικά πεδία, προτείνοντας μια φόρμα ανοιχτού διαλόγου χωρίς εγγυήσεις, ασφάλειες ή προκαθορισμένες ομολογίες. Τους Campus Novel αποτελούν οι: Ινώ Βαρβαρίτη, Γιάννης Δελαγραμμάτικας, Φωτεινή Παλπάνα, Γιάννης Σινιόρογλου και Γιάννης Χειμωνάκης.

Campus Novel is an artist run group founded in November 2011. They focus on several aspects of the archaeology of the present as part of a retrospective practice seeking for new signifiers. Campus Novel projects encompass elements from different fields in order to suggest a dialectic form, free from any preallocated meaning. Campus Novel are Ino Varvariti, Giannis Delagrammatikas, Foteini Palpana, Yiannis Sinioroglou and Giannis Cheimonakis.

Φοίβη Γιαννίση

Τιθωνός

ηχητική εγκατάσταση, 9' 07", από το οπτικοακουστικό ποίημα Τέττιξ, 2012

Ο Τιθωνός είναι ο θνητός εραστής της Ηούς, της θεάς Αυγής, που ζήτησε να μην πεθάνει, χωρίς όμως να ζητήσει να απαλλαγεί από το γήρας.

Το μόνο που του απομένει είναι η φωνή κι αυτός μιλά και τραγουδά ακατάπαυστα κλεισμένος μέσα στον θάλαμο που τον έβαλε η θεά. Γήρας και έρωας από τον Καβάφη, σώμα θυμήσου, αγάπη, αναμιμνήσκειν, επιθυμίες εκπληρωμένες και ανεκπλήρωτες πριν η ζωή τελειώσει. Ακούγεται ποίηση του Κωνσταντίνου Καβάφη, Ομηρικός Ύμνος στην Αφροδίτη, Φοίβη Γιαννίση, και το τραγούδι 20 χρόνια μετά της Ομάρα Πορτουόντο.

Phoebe Giannisi

Tithonus

sound installation, 9' 07", from the audiovisual poem Tettix, 2012

Tithonus is the mortal lover of Goddess Eos, the Goddess of Dawn. He asked her to turn him into an immortal, but forgot to ask to be granted eternal youth. So he lies inside a cage in his old body reduced to a voice that sings incessantly. He is transformed to a dry cicada. Old age and love, Kavafis poetry, body, remembrance, desires accomplished and forgotten at the edge of life's end. Poetry from Konstantinos Kavafis, Homeric Hymn to Aphrodite, Phoebe Giannisi, Omara Portuondo.

Η Φοίβη Γιαννίση είναι ποιήτρια, αρχιτέκτων και Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Το έργο της είναι διαμεσικό και ερευνά την ποίηση σε σχέση με το χώρο και το σώμα, μέσω των πεδίων της γραφής, της εκφώνησης, της performance, της αναπαράστασης και της εγκατάστασης. Το 2010 συμμετείχε στη Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας ως εθνική συν-επιμελήτρια για το Ελληνικό Περίπτερο με το έργο Κιβωτός.

Phoebe Giannisi is a poet, architect and Professor at the Department of Architecture, University of Thessaly. Her work transgresses the borders between poetry and performance, installation, inscription and representation, investigating the poetics of voice, body and place. In 2010 she was co-curator for the Greek Pavilion of the 12th Architecture Biennale of Venice with the work The Ark.

ERRANDS

Μιλώντας στα Φυτά

10 players με ακουστικά, κείμενα, φωτοβολταϊκά φώτα, ποικίλες διαστάσεις, 2019

Η πρακτική “μιλώντας στα φυτά” αναγνωρίζει το κάθε δέντρο του κήπου ως αυτοτελή προσωπικότητα. Μιλάει κανείς στα φυτά, πολύ φυσικά, εκείνα ακούν και καταλαβαίνουν. Η πρακτική αυτή είναι μια υπηρεσία που σε κάποια μέρη αναγνωρίζεται ως επάγγελμα.

Τα δέντρα του κήπου του Ιόλα ήταν εκεί, μάρτυρες της κατοίκησης αυτού του σπιτιού. Οι ERRANDS ηχογραφούν και εκφέρουν εξομολογήσεις και ιστορίες από τη ζωή της κατοικίας, τις οποίες τοποθετούν στα δέντρα του κήπου σε μια επιτόπια ηχητική εγκατάσταση. Οι επισκέπτες μπορούν να ακούσουν τους ψιθύρους και να διαβάσουν τις εξομολογήσεις στα δέντρα. Η εγκατάσταση ‘Μιλώντας στα φυτά’ έχει σκοπό να δυναμώσουν τα δέντρα μετατρέποντας τον κήπο σε λόγγο, κρύβοντας αργά το κτήριο.

ERRANDS

Talking to Plants

10 players with headphones, texts, photovoltaic lights, various dimensions, 2019

The practice “talking to plants” acknowledges each tree of the garden as an autonomous personality. We talk to plants, they listen and understand. In some places, this practice is recognized as a profession which aims to heal plants.

The trees of Iolas' garden were the witnesses of this house's habitation. ERRANDS record and utter confessions and stories from the house's life, placing them as an in-situ sound installation on the garden's trees. Visitors can listen to the whispers and read confessions to the trees. The installation “talking to plants” aims to empower the trees to turn the garden into a forest, hiding eventually the building in it.

Η ομάδα ERRANDS σχηματίστηκε το 2007. Μέσω συνεντεύξεων, αρχείων, νομικών κειμένων, καταγραφών και ελάχιστων δυνατών παρεμβάσεων ή δράσεων, επιχειρεί την εκ νέου ενεργοποίηση συνθηκών ή χώρων που δε λειτούργησαν, ξεχάστηκαν ή βρίσκονται σε παρακμή. Η ομάδα έχει συμμετάσχει μεταξύ άλλων στην 1η Μπιενάλε Design Κωνσταντινούπολης και την 7η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής του Σάο Πάολο.

The ERRANDS group is comprised by architects, visual artists, sociologists and graphic designers. It has been active since 2007 and has participated in exhibitions such as the 7th Sao Paulo Biennial of Architecture and the 1st Istanbul Design Biennial. The group's activity has been concentrated on cases that are considered to be “outsiders”; spaces, concepts, objects, practices and visions that are considered to be out of the system, out of the existing reality, out of the usual, out of “how things are usually done”; out of practice, out of order, out of function.

Poka-Yio

Airbnb Laundry

εγκατάσταση, μεικτά υλικά, 2019

Ένα φιλικό ζευγάρι αποφάσισε να γίνουν επιχειρηματίες ρίχνοντας τις οικονομίες τους στο να αγοράσουν ένα διαμέρισμα και να το διαθέσουν στο Airbnb. Το δικό τους σπίτι μετατράπηκε αυτόματα σε ένα ατελείωτο πλυσταριό. Μόλις συναντηθήκαμε τον πρώτο μήνα τους ρώτησα πως πάει και μου είπαν: πολύ καλά, αλλά ένα πράγμα δεν αντέχουμε, να πλένουμε στο πλυντήριο μας τα σκατωμένα σεντόνια, και τα πετάμε.

Poka-Yio

Airbnb Laundry

mixed media installation, 2019

A couple of friends decided to turn entrepreneurial so they invested their savings into buying an apartment and letting it through Airbnb. Their own home turned instantly into an endless laundry. When we met, after their first month, I asked them how are they doing and they answered: very well, yet there is a thing we can't handle; to wash in our washing machine the shitted bed-sheets, so we throw them away.

Ο Poka-Yio είναι εικαστικός, επιμελητής εκθέσεων και Αναπληρωτής Καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Είναι ιδρυτικός διευθυντής της Μπιενάλε της Αθήνας και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Η πρακτική του περιλαμβάνει ζωγραφική, δράσεις, θέατρο και ταινίες. Κύριος θεματικός άξονας του έργου του είναι το δίπολο Έλξης-Απόθησης στην εποχή του Πολιτισμού της Επιθυμίας.

Poka-Yio is a visual artist located in Athens, Associate Professor at the Athens School of Fine Arts and curator. He is Founding Director of the Athens Biennale and has exhibited his work internationally. His art practice includes painting, performances, theater and short films. The main theme of his work is the dipole Attraction-Aversion in an era defined by the Culture of Desire.

Madelyn Roehrig

Figments: Conversations with Andy

βίντεο, 1 ώρα 32' 52", 2009-2019

To Figments: Conversations with Andy είναι πρότζεκτ που διερευνά αποσπάσματα από την καθημερινή ζωή στον τάφο του Andy Warhol στο Βυζαντινό Καθολικό Κοιμητήριο Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή στο Bethel Park της Πενσυλβάνια. Από τον Φεβρουάριο του 2009 οι επισκέψεις της Madelyn Roehrig στον τάφο έγιναν συχνότερες. Άρχισε να παίρνει μαζί της ψηφιακές κάμερες ή να κάνει λήψεις με iPhone. Τεκμηριώνει τα αντικείμενα που άφηναν πίσω τους οι επισκέπτες, συμπεριλαμβανομένων κονσερβών σούπας Campbell's, μπουκαλιών Coca Cola, γραπτών σημειώσεων, θρησκευτικών αγαλματιδίων και λουλουδιών. Οι επισκέπτες "συνομιλούσαν" με τον Andy για ποικίλα προσωπικά και επαγγελματικά ζητήματα. Ζητούσαν συμβουλές για κατεστραμμένες ρομαντικές σχέσεις, για δικαστικές αγωγές σχετικά με έργα τέχνης, για κακές κριτικές. Μετά από 10 χρόνια καθημερινής τεκμηρίωσης στον τάφο του, ο Andy δεν είναι νεκρός. Στη μετά θάνατον ζωή τ είναι ένα "πλάσμα της φαντασίας" του καθενός μας που μεταμορφώνει την τετριμμένη καθημερινότητα στην Τέχνη της Καθημερινής Ζωής.

Madelyn Roehrig

Figments: Conversations with Andy

video, 1 h 32' 52", 2009-2019

Figments: Conversations with Andy is a project exploring segments of daily life at Andy Warhol's grave at St. John Byzantine Catholic Cemetery in Bethel Park, Pennsylvania. In 2009, Madelyn Roehrig's once-occasional visits to his grave became more frequent. She started taking digital video, and iPhone cameras with her. She documented the items left behind by visitors including Campbell's soup cans, Coke bottles, written notes, religious figures and flowers. Visitors also "conversed" with Andy by talking with him about a variety of personal and professional issues -including asking him for help with romantic relationships gone bad, being sued for art work, getting through art critiques without crying, and inspiration for creating. After 10 years of daily documentation at his grave, Andy is not dead. In afterlife he is a "figment" of everyone's imagination transforming ordinary lives into the art of daily life.

Η Madelyn Roehrig είναι Αμερικανίδα εικαστικός. Έχει λάβει το βραβείο 102 Annual Associated Artists of Pittsburgh USA από το Carnegie Museum of Art καθώς και το πρώτο βραβείο του 54ου Συνεδρίου Σύγχρονης Τέχνης Chautauqua για το δεκαετές πρότζεκτ Figments: Conversations with Andy. Αποσπάσματα του εκτίθενται στο Andy Warhol Museum, το Elmhurst Art Museum, το Westmoreland Museum of American Art και αλλού.

Madelyn Roehrig is an American visual artist. She has received the 102 Annual Associated Artists of Pittsburgh acquisition award to the Carnegie Museum of Art's collection and First Place Award in the 54th Chautauqua Contemporary Art Annual for one of her films from her continuing art project Figments: Conversations with Andy going into its 10th year. Parts of the project are presented at The Andy Warhol Museum, Elmhurst Art Museum, Westmoreland Museum of American Art and numerous other venues.

EarthCam

Κωστής Σταφυλάκης
Ποιοι Γδύνουν την Ελλάδα
performance, 2019

Ο κλασικιστικός αρχιτεκτονικός διάκοσμος της αυλής της βίλας Ιόλα μετατρέπεται σε θρόνο του Κωστή Σταφυλάκη. Στο σκηνικό κυριαρχεί η φράση "Ποιοι γδύνουν την Ελλάδα", τίτλος δημοσιεύματος του Ελεύθερου Τύπου (1985). Ο Σταφυλάκης βεβηλώνει μουσικά αποσπάσματα από γνωστές όπερες τραγουδώντας πάνω τους στίχους από κομματικούς ύμνους και άλλα ελαφρολαϊκά άσματα της δεκαετίας του '70.

Kostis Stafylakis
Who Snatches Greece
performance, 2019

The classicistic architectural decoration of the courtyard of Villa Iola becomes the throne of Kostis Stafylakis. The scenery is dominated by the phrase "Who snatches Greece", caption of a press release by Eleftheros Typos newspaper (1985). Stafylakis desecrates musical extracts from celebrated operas, singing verses of political party hymns and other light-weight folk chants of the '70s.

Ο Κωστής Σταφυλάκης είναι θεωρητικός τέχνης και εικαστικός. Είναι διδάσκων στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει συνεπιμεληθεί εκθέσεις όπως η 6η Μπιενάλε της Αθήνας ANTI, η 4η Μπιενάλε της Αθήνας AGORA και η Twisting C(r)ash στο Batiment d'Art Contemporain της Γενεύης. Έχει επιμεληθεί εκθέσεις όπως η Πολιτική του Ψέματος στο Circuits & Currents (2016) κ.ά.

Kostis Stafylakis is an art theorist and artist. He teaches at the Department of Architecture, University of Patras. He was co-curator of the 6th Athens Biennale ANTI, the 4th Athens Biennale AGORA and Twisting C(r)ash at the Batiment d'Art Contemporain in Geneva. He has curated various shows such as A Politics of Lies in Circuits & Currents (2016).

Νάιρα Στεργίου / Εριφύλη Βενέρη

Ela na Agapithoume, Darling + Little Death

γλυπτική εγκατάσταση, μεικτά υλικά, μεταβλητές διαστάσεις, 2019

Ela na Agapithoume, Darling, σειρά γλυπτών της Νάιρας Στεργίου. Αποτροπαϊκά αναθήματα και ένας φύλακας-Σάτυρος για κάθε συνδαιτημόνα διασφαλίζουν την επιτυχία της διονυσιακής βραδιάς. Το δείπνο είναι έτοιμο, οι προσκεκλημένοι έφτασαν. Το κακό ξορκίζεται, οι σαμπάνιες ανοίγουν. Εις υγείαν!

Τούτο μοι και τούτο σοι/ Ένα εγώ και ένα εσύ/ Έλα να αγαπηθούμε, darling/ Μάτι κακό δεν θα μας πιάνει.

Ας αρχίσει το πάρτυ!

Το συντριβάνι της Εριφύλης Βενέρη με τίτλο Little Death τοποθετείται στον Κήπο της ερωτικής θερινής νύχτας. Η κορύφωση της βραδιάς, το οριακό σημείο ανάμεσα στο high and low, το ζενίθ και την πτώση, παραλληλίζεται με το αισθητηριακό εφήμερο της ερωτικής πράξης και της γαστρονομικής απόλαυσης. Το γλυπτικό ενστανανέ εξωραϊζεται με τεχνητά, φυσικά και βρώσιμα λουλούδια, τα οποία θα αλλοιωθούν με τη ροή της ώρας.

Naira Stergiou / Eriphyli Veneri

Ela na Agapithoume, Darling + Little Death

sculptural installation, mixed materials, variable dimensions, 2019

Ela na Agapithoume, Darling, series of sculptures by Naira Stergiou.

Apotropaic objects and a Satyr-guard for each banqueter, ensure the success of the Dionysian evening. Dinner is ready, the guests arrived. The evil is exorcised, the champagne bottles open. Cheers! Touto mi kai touto si / One for you and one for me / Ela na agapithoume, darling / Unaffected by the evil eye.

Let the party begin!

Eriphyli Veneri's fountain entitled Little Death is placed in the Garden of the amorous summer night. The evening's climax, the moment between high and low, zenith and decline, is paralleled with the sensory and ephemeral erotic act and gastronomic pleasure. The sculpture is embellished with artificial as well as natural and edible flowers, which will be perished with the flow of time.

Η Νάιρα Στεργίου είναι εικαστικός και υποψήφια διδάκτορας στην ΑΣΚΤ Αθήνας. Η Εριφύλη Βενέρη είναι εικαστικός και υποψήφια διδάκτορας στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Συνεργάζονται καλλιτεχνικά και θεωρητικά γύρω από τις θεματικές της σκηνοθετημένης εμπειρίας, της μυθοπλασίας, του ιερού, του βέβηλου, του πένθους και της τελετουργίας.

Naira Stergiou is an artist and PhD Candidate at ASFA. Eriphyli Veneri is an artist and PhD Candidate at the Department of Architecture, University of Thessaly. They collaborate artistically and theoretically on the thematics of staged experience, fiction-making, the Sacred and the Profane, mourning and ritualistic practicing.

Πάνος Χαράλαμπος
Smoker's Room - Tobacco Archives
βίντεο, 6', Tobacco Area, 1986-2016

Το σχήμα έχει ως εξής: Ορίζεται μια γενική περιοχή (general tobacco area) η οποία απαρτίζεται από δύο υποπεριοχές. 1. το Καπνιστήριο, ως κενός τόπος, ως no man's land, no man's time, και 2. το Αρχείο, ως τόπος υπομνηματικός. Επιδίωξη πρώτη είναι η διάνοιξη ενός πεδίου δυνατοτήτων που επιτρέπει στο υποκείμενο την οργάνωση της οικείας εμπειρίας, ένας τερματικός σταθμός ποικίλων διασυνδέσεων και νέων ερμηνειών. Επιδίωξη δεύτερη είναι η συγκρότηση μιας δημόσιας σφαίρας του διαλέγεσθαι, του πράττειν, του καπνίζειν ελεύθερα, εξασφαλίζοντας όχι μόνο την απρόσκοπτη ορατότητα των καπνιστών αλλά προσδίδοντας στις καπνίζουσες κεφαλές μια θετικότητα εν μέσω μιας κοινωνικής αρνητικότητας.

Panos Charalambous
Smoker's Room - Tobacco Archives
video, 6', Tobacco Area, 1986-2016

The configuration is as follows: a general area (a general tobacco area) is defined, which consists of two subareas: 1. the Smokehouse, as a vacant space, as a sort of no man's land, no man's time, and 2. the Archive, as a hypomnesic locus. The first aim is to open up a field of possibilities for organizing familiar experience, a terminal station with multiple connections and new interpretations. The second aim is to create a public sphere for discourse and action, a sphere where smoking is openly allowed, providing seamless visibility to smokers and casting a positive light on the smoking heads, in spite of their negative social constructions.

Ο Πάνος Χαράλαμπος είναι εικαστικός και Καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Από το 2014 έως το 2019 διετέλεσε Πρύτανης της Σχολής. Το έργο του περιλαμβάνει επιτόπιες εγκαταστάσεις, οπτικοακουστικές παρουσιάσεις στο δημόσιο χώρο και ηχοχoreυτικά happenings. Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις όπως στη Documenta 14 (Αθήνα / Κάσελ, 2017) και στην 58η Μπιενάλε της Βενετίας (2019).

Panos Charalambous is Professor and Chancellor of ASFA. His work takes the form of site-specific installations, public audiovisual presentations and sonic-dance happenings. Some of his recent international participations include Documenta 14 (Athens / Kassel, 2017) and the 58th Biennale in Venice (2019).

HOPE

Untitled

κεραμικά γλυπτά, ποικίλες διαστάσεις, 2018-2019
Ευγενική παραχώρηση The Breeder Gallery

Το σύμπαν του HOPE αποτελείται από ιερά σύμβολα του χθες και του σήμερα, το παρελθόν και το παρόν που μιλούν με δισταγμό, δημιουργώντας νέα συστήματα ιδανικών, αμφισβητώντας τους κανόνες συμμετρίας και τελειότητας και δημιουργώντας μια μοναδική ανάγνωση αυτού που υποθέτουμε ότι έχει ήδη καθιερωθεί.

HOPE

Untitled

ceramic objects, various dimensions, 2018-2019
Courtesy the Breeder Gallery

Hope's universe is made of sacred symbols of yesterday and today, past and present speak in dissonance, creating new systems of ideals, challenging the rules of symmetry and perfection and creating a unique reading of what we assume to be already established.

Τα έργα του HOPE αποτελούνται από κολλάζ, performances, ζωγραφικά έργα σε καμβά, fanzines και κεραμικά. Η πρόσφατη ατομική του έκθεση με τίτλο *My Sons Too Young Then* παρουσιάστηκε στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Άνδρου (2018) και στη συνέχεια στο *Playroom* της Γκαλερί The Breeder, Αθήνα (2018), από την οποία και εκπροσωπείται.

HOPE's practice ranges from collage and ceramics to performance art and fanzines. His recent solo exhibition with the title *My Sons Too Young Then* was presented at the Archaeological Museum of Andros, Greece (2018), and then at The Breeder Playroom, Athens/ Greece (2018). HOPE is represented by The Breeder, Athens.

NSP... RICK: ADIS

Αλέξανδρος Ψυχούλης

Έλεγα Ψέματα ότι σου Έλεγα Ψέματα

γκράφιτι, μεταβλητές διαστάσεις, 2019

Το Έλεγα Ψέματα ότι Έλεγα Ψέματα είναι μια παρέμβαση σε ύφος graffiti πάνω στις τελευταίες αυθαίρετες και βίαιες οικοδομικές προσθήκες της Βίλας Ιόλα. Οι προσθήκες αυτές δεν είναι τίποτα άλλο από το χτίσιμο κάθε ανοίγματος του κτιρίου με τσιμεντόλιθους. Το εσωτερικό καταδικάζεται σε ένα συνεχές σκοτάδι, μια σιωπή που πολλοί θα ήθελαν να επιβάλουν στον ίδιο τον Ιόλα κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του. Η θεματική των αναπαραστάσεων αναφέρεται στις αλήθειες που -όπως ο ίδιος ο Ιόλας έλεγε- κρυβόντουσαν μέσα στα μεγαλοφυή του ψέματα.

Alexandros Psychoulis

I Was Lying about Lying to You

graffiti, variable dimensions, 2019

I Was Lying about Lying to You is a graffiti-style intervention on the brutal recent additions on the building of the Villa Iolas. These additions are nothing more than the blocking up of every opening with cement tiles. The interior is condemned to continuous darkness and to a silence that many would have liked to impose on Iolas himself during the last years of his life. The graffiti representations have a reference to the truths that - as Iolas himself was declaring - were hiding in his genius lying.

Ο Αλέξανδρος Ψυχούλης είναι εικαστικός και Καθηγητής στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Κεντρικό άξονα της δουλειάς του αποτελεί η διερεύνηση του τοπίου της ψηφιακής πραγματικότητας μέσω εγκαταστάσεων, animation και ζωγραφικής. Το 1997 έλαβε το βραβείο Benesse για το έργο του Black Box, με το οποίο συμμετείχε στην 47η Μπιενάλε της Βενετίας.

Alexandros Psychoulis is a visual artist and Associate Professor at the Department of Architecture, University of Thessaly. The exploration of the virtual reality's territory has been the central drift of his work, which is consisted by installations, animation and painting. In 1997 he was awarded the Benesse Prize for his work Black Box, with which he participated in the 47th Venice Biennial.

GUM

Φωτογραφία| Photo
Φάνης Βλασταράς| Fanis Vlastaras

Σχεδιασμός| Design
Ινώ Βαρβαρίτη - Γιάννης Δελαγραμμάτικας| Ino Varvariti - Giannis Delagrammatikas

Εκτύπωση| Printed at
Δούνιας| Dounias

Ευχαριστούμε την Άννα-Μαρία Παπαγιαννάκου για τη βοήθεια της | Special thanks to Anna-Maria Paragiannakou for her help

Με την ευγενική χορηγία | Sponsored by

Υποστηρικτές | Supporters

Χορηγοί επικοινωνίας | Media sponsors

